

Europese Commissie wil Bangladesh de duimschroeven aandraaien

Ja, Bangladesh, dat is nou echt het aangewezen land om stevig de duimschroeven bij aan te draaien. Dat verdient het om ze vanuit Brussel uitgemeten te krijgen. Weg met die verdomde overhemden van vijf euro, weg met het assortiment van de Primark. We zullen ze leren. We zullen ze wel klein krijgen. Of liever gezegd: we zullen ze klein houden.

Neem je geëmigreerde burgers terug of anders....

Arme landen werken zelden mee als de Europese Unie probeert migranten terug te sturen. Dat is geen wonder. Het geldt dat zij – illegaal of niet – naar huis sturen is van het grootste belang voor de economie. Alles bij elkaar leveren de overmakingen van buitenlandse arbeiders de Derde Wereld veel meer op dan alle ontwikkelingshulp bij elkaar. Ze vormen een essentiële bijdrage aan de economische groei. Dat komt mede omdat ze niet via corrupte en inefficiënte staatsstructuren worden geleid maar om zo te zeggen in de familie blijven. Het geldt dat gastarbeiders hier verdienen komt zo aan de basis van de samenleving terecht. Als ontwikkelingslanden mochten kiezen tussen hulp en een vrijere migratie voor hun burgers, dan zouden ze niet lang na hoeven denken.

Hete adem van het populisme

Dit alles is de regeringen van de EU-lidstaten een doorn in het oog. Met de hete adem van het populisme in de nek proberen de leiders er alles aan te doen om de grenzen zoveel mogelijk voor immigranten te sluiten. Het is dan heel hinderlijk als ontwikkelingslanden voor hun eigen portemonnee kiezen en illegalen uit hun land gewoon de toegang weigeren.

Nu wil, zo deelt de [Volkskrant](#) ons mee, de Europese Commissie een voorbeeld stellen. Men heeft besloten om daarvoor Bangladesh uit te kiezen. Het is de bedoeling om de regering in Dakha eens een poepie te laten ruiken. Met ingang van september zal het politici en zakenlieden uit dat land grote moeite kosten om nog een toeristen- of een zakenvisum voor een Europees land te verkrijgen, tenzij de regering in Dakha meewerkt aan de terugzending van illegalen en voortaan vliegtuigen met Frontex-klantjes laat landen. Helpt dat niet snel genoeg, dan stelt men zich voor de uitvoer van textiel naar de Unie aan banden te leggen. 54% van de kledingexport is voor Europa bestemd waar grote retailers die tegen afbraakprijzen inkopen. Het onmiddellijke gevolg in Bangladesh is een ontslaggolf die al snel de voedselzekerheid van tienduizenden arbeiders aantast, want zo liggen de verhoudingen wel in dat arme land.

Veelzeggende getallen

Bangladesh is een natie van veelzeggende getallen. Het is ongeveer vier keer zo groot als Nederland. Het aantal inwoners loopt tegen de honderdzestig miljoen, wat stof tot nadenken hoort te geven aan allen die Nederland zo vol en overbevolkt vinden. De gemiddelde leeftijd van de Bangladeshi is 26,1 jaar. Nog geen procent is ouder dan 65 jaar. Meer dan negentig procent van de inwoners belijdt de islam. Die was traditioneel nogal ontspannen maar de laatste jaren neemt het fundamentalisme toe, ook al omdat Saoedi-Arabië nogal royaal is met beurzen, het stichten van scholen en het financieren van gebedshuizen. Vergeleken met de omvang van de bevolking is het aantal migranten gering: iets meer dan drie miljoen over de hele wereld. Het aantal Bangladeshi waarin de Europese Unie (een half miljard inwoners) beweert zich te verslikken bedraagt dan ook slechts een kleine tienduizend.

Het inkomen per hoofd van de bevolking overschreed in 2016 de drieduizend euro. Het Nederlandse zal zich nu wel rond de 48.000 euro bewegen. Ons land is zeker zestien keer zo rijk als Bangladesh.

Grote prestaties

Toch heeft Bangladesh de afgelopen kwart eeuw grote prestaties geleverd. De groei van de voedselproductie heeft gelijke tred gehouden met de toename van de bevolking en dat in een land waar elke vierkante centimeter min of meer droge grond in gebruik is. Bangladesh is een grote delta die gevoed wordt door rivieren vergeleken waarbij de Rijn en de Maas onbetekenende stroompjes zijn. De watermassa's zijn zo enorm en machtig dat inpolderen weinig zin heeft. Anders was dat al lang op grote schaal gebeurd. Nederlandse ingenieurs hebben dat zelf kunnen vaststellen, zoals de bekende van Blommenstein, die in de jaren vijftig Indonesië, een paar jaar voor Bangladesh (toen nog Oost-Pakistan) verruilde. Later ging hij naar Suriname waar hij verantwoordelijk was voor het Brokopondoplan.

Elk jaar wordt het land getroffen door een aantal verwoestende typhoons. Men slaagt er onder zeer moeilijke omstandigheden in toch het hoofd boven water te houden. De groei van de textielindustrie is macro-economisch gezien indrukwekkend. Er worden gedurig economische groeipercentages geboekt van een procent of zes. Maar de rijkdom is zeer ongelijk verdeeld in het land en het merendeel van de Bangladeshi mag blij zijn als ze te eten hebben en een paar kleren aan hun lijf. Nog een gegeven: in 2014 leed 32,66% van de kinderen beneden de vijf jaar aan ondergewicht.

De arbeidsomstandigheden in de textielindustrie zijn beneden alle peil ondanks de convenanten die de grotere producenten met de belangrijkste Europese afnemers hebben gesloten. Zo lang de ondernemers in Bangladesh een onderhandelingspositie hebben van likmevessie, zullen ze nooit fatsoenlijke prijzen krijgen voor hun producten. Dat houdt de lonen op een zeer basaal niveau. Zelfs een bestaan in de Europese illegaliteit krijgt dan een verlokken glans vergeleken bij het bestaan in eigen land. Ondanks die groei. In 2015 maakten de emigranten uit Bangladesh bij elkaar U\$ 15 miljard . Dat is een wezenlijke bijdrage aan het nationaal inkomen. Het land heeft groot belang bij zijn emigranten. Als die worden teruggenomen, is het land een dief van eigen portemonnee. Ter vergelijking: aan officiële ontwikkelingshulp kwam er in 2015 volgens de Wereldbank U\$ 2,570,240,000 binnen, voor een gedeelte in de vorm van goedkope leningen. Een zesde van wat de emigranten overmaken zonder allerlei voorwaarden en eisen te stellen.

De klimaatverandering zorgt ondertussen voor nieuwe problemen: de watermassa's nemen toe. De zee vreet landbouwgronden weg.

Klein houden

Ja, Bangladesh, dat is nou echt het aangewezen land om stevig de duimschroeven bij aan te draaien. Dat verdient het om ze vanuit Brussel uitgemeten te krijgen. Weg met die verdomde overhemden van vijf euro, weg met het assortiment van de Primark.

We zullen ze leren. We zullen ze wel klein krijgen. Of liever gezegd: we zullen ze klein houden. Het komt ze duur te staan daar in dat verregende moeras van ze.

We kunnen nou eenmaal niet het leed van de hele wereld op onze schouders nemen. Of wel soms? Het hemd is nader dan de rok.

Wees eens eerlijk: vind je het echt gek dat buiten Europa en Noord-Amerika onze praatjes over democratie en vrijhandel regelmatig worden afgedaan als babbeltrucs en hypocriet gebazel om ons eigen gewetens te sussen?

Ten overvloede: het is volstrekt duidelijk dat Europa zijn grenzen niet zonder meer kan openzetten voor migranten uit arme landen. Binnen de EU is daar niemand een voorstander van en wie zegt dat links wel iedereen welkom wil heten, liegt bewust. Tegelijkertijd is volstrekt duidelijk dat de migrantenstromen op gang zullen blijven zolang er geen wijziging komt in de verhoudingen tussen de rijke en de arme landen. Geen enkele beleidsmaker weet een uitweg uit dit drama. Niemand. Men weet hoogstens het eigen electoraat een rad voor ogen te draaien met doekjes voor het bloeden of de suggestie dat het mogelijk is om de grenzen structureel te sluiten zonder overschrijders dood te schieten ongeveer zoals dat ooit gebeurde met burgers die de DDR probeerden te verlaten. Dat gaat niet zonder het IJzeren gordijn nog eens een keer op te trekken. Binnen de grenzen van Fort Europa moet dan een politiestaat worden ingericht om een eind te kunnen maken aan de illegaliteit.

Het is in ieder geval zeer de vraag of het afknippen van landen – ook als dat op een zogenaamd slimme manier gebeurt – tot de komst van minder immigranten zal leiden. Eerder bereik je dan het tegendeel. Maar goed: in de hoofdsteden doet men alles voor een procentje erbij in de peilingen. En na ons de zondvloed.

Bekijk hieronder een typerende familiegeschiedenis in Bangladesh, gemaakt door Global Post Documentary.